5

እግዚአብሔር ሰዎችን ለምን ያህል ጊዜ እንደሚጠራ ማወቅ

የሙሉጊዜ አገልግሎት ማለት ሌሎች ሥራዎችን በመተው የወንጌልን ሥራ ብቻ መሥራት ነው ወይስ እስከ ሞት ድረስ የተጠሩበትን አገልግሎት ማገልገል ነው? አገልጋይ ሁሉ ለሙሉጊዜ አገልግሎት ከተጠራ በጊዜያዊነት ማገልገል አይገባውም ማለት ነውን? ለሙሉጊዜ አገልግሎት የተጠሩ አገልጋዮችን ጡረታ እንዲወጡ ማድረግ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አሳብ ነውን? በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ለእነዚህና ለመሳሰሉት ጥያቄዎች መልስ ይሰጣል።

በተለምዶ እግዚአብሔር ሰዎችን ለወንጌል አገልግሎት ሲጠራ ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት ይጠራል ብለን እንናገራለን። ይህ አባባል ምን ማለት ነው? ለዚህ ጥያቄ ሁሉን የሚያስማማ መልስ ማግኘት ቢያስቸግርም ግንዛቤ ሊያስጨብጡን የሚችሉ አሳቦችን ማስቀመጥ ይቻላል። አንዳንዶች የሙሉ ጊዜ አገልግሎት የሚባለው "አንድ ሰው ሥራዬ ብሎ የያዘው ሥራን የሚያመለክት ነው" ይላሉ። ሌሎች ደግሞ "ሙሉ ጊዜውን፣ ኃይሉን፣ ጉልበቱንና እውቀቱን የሰጠበት ሥራ ወይም አገልግሎት ነው" ይላሉ። በዚህ መሠረት የሙሉ ጊዜ አገልግሎት የሚባለው አንድ ሰው ዘወትር የሚሠራው ሥራ ነው።

አንድ ሰው መተዳደሪያው ግብርና ከሆነ የሙሉጊዜ አገልጋይ ሊባል ይችላል ማለት ነውን? አሳቡ እንዲህ አይደለም። ሥራው ማንኛውም ዓይነት ሥራ ሳይሆን የወንጌል አገልግሎት መሆን አለበት። አንድ ሰው ሙሉጊዜውን የወንጌል ሥራ የሚሠራ ከሆነ የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ነው ማለት ይቻላል። በዚህ አሳብ መሠረት ለመተዳደሪያቸው ሌላ ሥራ እየሠሩ በትርፍ ጊዜያቸው የወንጌልን ሥራ የሚሠሩ የሙሉጊዜ አገልጋዮች አይባሉም።

አንዳንዶች ደግሞ "ሙሉ ጊዜ አገልግሎት የሚባለው አንድ ሰው ከአንድ ሠራተኛ የሚጠበቀውን ሰዓት በወንጌል አገልግሎት ላይ ተሰማርቶ ሲያገለግልና ላገለገለበት ጊዜ ቀለብ ሲሰጠው ነው" ይላሉ። ይህ ማለት መተዳደሪያው የወንጌል አገልግሎት የሆነ ሰው የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ይባላል ማለት ነው። ስለአገልግሎቱ በቤተክርስቲያን የወር ቀለብ የማይሰጠው ሰው የበጎ ፈቃድ አገልጋይ እንጂ የሙሉ ጊዜ አገልጋይ አይባልም።

ሌሎች ደግሞ "የሙሉጊዜ አገልግሎት አንድ ሰው ዕድሜ ልኩን ለማገልገል የተጠራበት የሥራ መስክ ነው " ይላሉ። አንድ ሰው ይህን አገልግሎት ከጀመረ እስከ ዕድሜው ፍጻሜ ድረስ በዚያ አገልግሎት ውስጥ ጸንቶ መቆም እንደሚጠበቅበትም ይጠቁማል። ስለዚህ በዚህ መልኩ ሲታይ እንደ ሌሎች ሥራዎች አይደለም ማለት ነው። የሕይወት ዘመን ቋሚ ሥራ ነው። አንድ ሰው ሲፈልግ የወንጌል አገልጋይ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ሌላ ሥራ የሚቀይር ከሆነ የሙሉ ጊዜ አገልጋይ አይባልም ማለት ነው። እነዚህ ሰዎች ሙሉጊዜ የሚለውን ሙሉ ዕድሜ በሚል አሳብ ተክተውታል።

እንዲሁም አንዳንዶች ደግሞ "የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ማለት ለእግዚአብሔር መንግሥት አገልግሎት ሙሉጊዜውን በመስጠት በአጥቢያ ወይም በአጠቃላይ ቤተክርስቲያን ሥር ሆኖ የሚያገለግል ሰው" እንደሆነ ይናገራሉ። ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ጥሪ ኖሮት በተጠራበት የአገልግሎት መስክ ተሰማርቶ እግዚአብሔር እርሱ እንዲሰራው ያዘዘውን አገልግሎት የሚያገለግል ነው።

የሙሉ ጊዜ አገልግሎት የሚለው አሳብ እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ለምን ያህል ጊዜ ይጠራል? ለሚለው ጥያቄ በቂ ምላሽ የሚሰጥ አይመስለኝም። ምክንያቱም ቃሉ አሻሚ ስለሆነ የተለያዩ ሰዎች በተለያየ መልክ ይተረጉሙታል:: ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ለዚህ በቂ ምላሽ ይሰጥ እንደሆነ አብረን እንመልከት።

በብሉይ ኪዳን ለእግዚአብሔር አገልግሎት ከተጠሩት ሰዎች መካከል ካህናት ይገኙበታል። ካህናት የሚሆኑ ደግሞ የሌዊ ልጆች ነበሩ። እነዚህ የሌዊ ልጆች በእግዚአብሔር ቤት ከማገልገል ውጭ ሌላ ሥራ አልነበራቸውም። ጥሪያቸው ለሕይወት ዘመን እንዲሁም ከልጅ ወደ ልጅ የሚተላለፍ ሁኔታ ነበረው። ሌዋውያን ለኑሮአቸው የሚሆነውን ነገር የሚያገኙት የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር ጎተራ ከሚያመጣው በኩራት፣ አሥራትና ስጦታ እንደሆነ ተደንግጎላቸዋል። ይህን ቀለባቸውን እያገኙ በቤተመቅደስ ውስጥ ዘወትር እግዚአብሔርንና ሕዝቡን ማገልገል የዕለት ተግባራቸው እንደነበር እንመለከታለን።

አሮን በክህነት እግዚአብሔርን ያገለገለው እስከሚሞትበት ወቅት ነበር። እርሱ ሊቀካህን ስለነበር ከእርሱ ጋር እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ ሌሎች ካህናት ነበሩ። አሮን ዕድሜው እያረጀ ሲመጣ እርሱን የሚተካ ሌላ ካህን ተዘጋጅቶ ነበር። ያውም አልዓዛር የሚባል ልጁ ነበር። አሮን ከመሞቱ በፊት አልዓዛር ሊቀ ካህን ሆኖ ተሾመ። አሮንን ከክህነት አገልግሎቱ የለየው ሞት ነበር (ዘኁ.20:22-28)።

ኤልሳዕም እግዚአብሔርን ያገለገለው እስኪሞት ድረስ ነበር። እግዚአብሔር አሁን አርጅቷል ብሎ በእርሱ ከመጠቀም አልተቆጠበም። በበሽታ ታሞ አልጋ ላይ ተኝቶ ሲሰቃይ እንኳ እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር (2ነገ.13:14፣20)። ከእግዚአብሔር አገልግሎት ጡረታ የሚያስወጣው የዕድሜ እርጅና ሳይሆን የእግዚአብሔር በሰው ሕይወት መሥራት ማቆም ነው። እግዚአብሔር በአገልጋዩ ሕይወት በኩል መሥራቱን እስካላቆመ ድረስ ተፈላጊነቱ አይቀንስም። የጌታ ኃይል ከእርሱ ጋር ከሆነ ደግሞ አዳባባይ መውጣት ባይችል እንኳ ሰዎች አልጋው ላይ እያለ ይፈልጉታል።

እግዚአብሔር ግን ይበቃችዋል ሲላቸው አገልጋዮች ማቆም አለባቸው። እግዚአብሔር አሮንን ይበቃሃል ሲለው አሮን አገልግሎቱን ወደሚቀጥለው አገልጋይ አስተላለፈ። ዛሬም የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደ አሮን የክህነት ልብሳቸውን አውልቀው ለሚተኳቸው አገልጋይ ማልበስ አለባቸው። አገልግሎቱ የእግዚአብሔር እንጂ የእነርሱ አይደለም። ይህን አስተውሎ አገልግሎትን ለሚቀጥለው አገልጋይ ማስተላለፍ ትልቅ አስተዋይነትና ክብርን የሚያመጣ ነው። የእግዚአብሔር አገልጋዮች አገልግሎቱ የእግዚአብሔር እንደሆነ በሚገባ ስለሚያውቁት የተሰጣቸውን

የአገልግሎት ድርሻና ኃላፊነት የራሳቸው እንደሆነ አድርገው ሙጭጭ ብለው አይዙም።

በአዲስ ኪዳንም ስንመለከት እግዚአብሔር ሰዎችን የሚጠራው ለዕድሜ ልክ አገልግሎት ነው እንጂ በኮንትራት ወይም በጊዜያዊ ሠራተኛነት አይደለም። አገልጋዮቹ ራሳቸው በዓለም ምኞትና አሳብ ተስበው የተጠሩበትን ተልዕኮ ካልተው በስተቀር እግዚአብሔር "ያበቃችኋል" ብሎ አገልግሎት ያስቆማቸው አገልጋዮች እንደነበሩ በአዲስ ኪዳን አናነብም።

በእግዚአብሔር የተጠሩ አገልጋዮች ዕድሜ ልካቸውን ማገልገል ይችላሉ ስንል ግን ምን ዓይነት አገልግሎት ማገልገል ይችላሉ? ብሎ መጠየቅ ተገቢ ነው። በወጣትነታቸውና በጎልማሳነት ዕድሜያቸው ሲያገለግሉ የነበረውን ዓይነት አገልግሎት ላያገለግሉ ይችላሉ።

እግዚአብሔር ሰዎችን የሚጠራው ለዕድሜ ልክ አገልግሎት እንደሆነ ከተቀበልን ጡረታ መውጣት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስለመሆኑ እንዴት ልንመለከተው ይገባናል? እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ከጠራቸው ዕድሜ ልካቸውን ሊጠቀምባቸው ይችላል። አንድ ሰው እግዚአብሔር ከጠራበት አገልግሎት ጡረታ መውጣት እንዳለበት መጽሐፍ ቅዱስ አይናገርም። ነገር ግን ለተተኪ አገልጋዮች ሥፍራን ከመልቀቅ አኳያ ጡረታ ማውጣት፣ የሚሰፈረውን ቀለብ መቀነስና ለሌሎች እንዲውል ማድረግ ክፋት ላይኖረው ይችላል። የተጠራ አገልጋይ ከተጠራበት አገልግሎት ሳይሆን ከሚሠራበት መሥሪያ ቤት ጡረታ ይወጣል።

በአሁኑ ዘመን በሀገራችን ቤተክርስቲያን አስቸጋሪ እየሆነ የመጣው ነገር ጥሪ ያላቸው የበሰሉ አገልጋዮች በጡረታ ከአገልግሎት መገለላቸው ሳይሆን የአገልግሎት ቦታውን በመያዝ ተተኪ የወንጌል አገልጋዮችን ሳያፈሩ ለዘላለም እንደሚኖሩ አድርገው ማሰባቸው እና ከመንግሥት መሥሪያ ቤት ጡረታ ከወጡ በኋላ እግዚአብሔር ጠርቶናል ብለው ወደ ቤተክርስቲያን በመምጣት በአገልግሎት ላይ ተሰማርተው እውነተኛ ጥሪ ያላቸውን ወጣቶች እንዳያገለግሉ እንቅፋት የሚሆኑ አገልጋዮች መታየታቸው ነው። በአንዳንድ ቦታዎች ቤተክርስቲያን የጡረተኞች መጠሪያ ጣቢያ ትመስላለች።

እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ የተጠሩት ሰዎች ሙሉ የሕይወት ዘመናቸውን የወንጌል አገልግሎት እንዲያገለግሉ ይፈልጋል። እግዚአብሔር ሰዎችን ለኮንትራት አይጠራም። ሆኖም ቤተክርስቲያን የእያንዳንዳቸውን ጥሪ እውነተኛነት ለማረጋገጥ ለወንጌል ተጠርተናል የሚሉትን ሰዎች በጊዜያዊነት የወንጌልን ሥራ እንዲሠሩ ማስማራት ትችላለች። ይህም ሰዎቹ በእርግጥ ጥሪ እንዳላቸው ለማረጋገጥና በአገልግሎታቸው ፍሬያማ መሆናቸውን ለማጤን ነው። ጥሪው ሲታወቅ የኮንትራቱን ሁኔታ ወደ ቋሚነት መለወጥ ይገባታል።

ሰዎች በሚያስደንቅ ወይም ተራ በሚባለውም መንገድ በእግዚአብሔር ሲጠሩ በእርግጥ እግዚአብሔር እንደጠራቸው የሚያውቁት በሕይወታቸው ምን ሲከናወን ነው? ሌሎች ሰዎችስ እነዚህ ሰዎች በትክክል በእግዚአብሔር ስለመጠራታቸው እንዴት ሊያውቁ ይችላሉ?

ጥያቄዎች

1. የሙሉጊዜ አገልግሎት ማለት ምንድነው? የእግዚአብሔር ቃል የሚለውንና ቤተክርስቲያን የምትለውን አነጻጽር።
2. አማኞች ጥሪ አለን ብለው ሲመጡ በኮንትራት በወንጌል ሥራ ላይ ማስማራትና መገምገም ትክክል ነውን? ለምን? ቃሉስ ምን ይላል?
3. የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች እስከ ስንት ዓመታቸው ማገልገል አለባቸው? በጡረታ መውጣት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነውን? ጥቅሙንና ጉዳቱ ምንድነው?

6

የአገልግሎት ጥሪ መለያ ምልክቶችን አጥርቶ መለየት

አንዳንድ ሰዎች ስለመንፈሳዊ ሥራዎች ሲሰሙ ወይም መንፈሳዊ ሥራዎችን ሠርተው ደስ ደስ ሲላቸው እግዚአብሔር ለሙሉጊዜ የወንጌል አገልጋይነት የጠራቸው እንደሆነ ያስባሉ። ሌሎች ደግሞ ቃሉን ሲያጠኑ ልዩ መረዳት ሲያገኙ እንዲሁም ሌሎች ደግሞ ሲጸልዩ መልዕክት በማግኘት እግዚአብሔር እንደጠራቸው ይናገራሉ። ለመሆኑ አንድ ሰው ለእግዚአብሔር አገልግሎት ለሙሉጊዜ አገልጋይነት መጠራቱን እንዴት ሊያውቅ ይችላል? በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የአገልግሎት ጥሪ መለያ ምልክቶችን እንመለከታለን።

አንድ ሰው እግዚአብሔር እንደጠራው እንዴት ይታወቃል? የቤተክርስቲያን መሪዎች አንተ ወይም አንቺ ጥሪ አለሽ ብለው አንዱን ለመቀበልና ሌላውን ለመተው የሚጠቀሙበት መሥፈርቶች ምንድናቸው? እነዚህ መሥፈርቶችስ ምን ያህል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ናቸው?

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እግዚአብሔር ለአገልግሎት የጠራቸውን ሰዎች ስንመለከት ማንኛውም የእግዚአብሔር ጥሪ በውስጡ አራት ዋና ዋና ነገሮችን እንደያዘ እንመለከታለን። ይህ ማለት አንድ ሰው ከእግዚአብሔር የሆነ ጥሪ ሲያገኝ እነዚህ አራቱ ነገሮች በሕይወቱ ወይም በሂደቱ ሊታዩ ይገባቸዋል።

1. ከእግዚአብሔር ቅድስና ጋር መገናኘት

የእግዚአብሔር ጥሪ ለሰዎች የሚመጣው የእግዚአብሔር ቅድስና ሲገለጥ ነው። እግዚአብሔር የጥሪውን መልዕክት ከማሰማቱ በፊት ራሱ ማን እንደሆነ በትክክል ያስተዋውቃቸዋል። ስለተልዕኮ ከመነጋገር በፊት ማንነቱን መግለጽ ይቀድማል። እግዚአብሔር ሰዎቹ ከዚህ በፊት ተለማምደውት በማያውቁት ሁኔታ የራሱን ቅድስናና ታላቅነት ያሳያቸዋል። እግዚአብሔር ቅዱስ መሆኑን ማለትም ከኃጢአትና ከክፉ ነገር ፍጹም የተለየ እና በጽድቅ ባህርይ የተሞላ አምላክ መሆኑን ይገልጥላቸዋል።

እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራቸው አስቀድሞ የራሱን ማንነት የሚገልጥላቸው ተጠሪዎቹ የጠራቸውና ለአገልግሎት የሾማቸው የሚያገለግሉት አምላክ ቅዱስና ታላቅ መሆኑን ዘወትር እንዲያስታውሱት ነው። እግዚአብሔር ማን እንደሆነ ለሰዎች ከማሳየቱ በፊት ሰዎችን አይጠራም፤ ምክንያቱም የጠራቸው ማን እንደሆነ ያላወቁ ሰዎች ከጠሪው ጋር መልካም ግንኙነት ሊኖራቸውና እርሱ እንደሚፈልገው ሊያገለግሉ እንዲሁም ለእግዚአብሔር ሕዝብ መታነጽ ምክንያት ሊሆኑ አይችሉም። የእግዚአብሔር ራሱን ለሚጠራቸው ሰዎች ማስተዋወቅና

የእነርሱም ደህን መለማመድ ከሌሎች ሰዎች በተለየ ሁኔታ እግዚአብሔርን እንዲያውቁና ለእርሱ እንዲገዙ ያደርጋቸዋል።

እግዚአብሔር ለሙሴ ሲገለጥና ሲያናግረው በመጀመሪያ የተናገረው "*ወደዚህ አትቅረብ፣ አንተ የቆምህበት ስፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውጣ*" (ዘጸ3፡5) በማለት ነበር። ሙሴ በዚያ ቦታ ምናልባት ብዙ ጊዜ ሳይመላለስበት አይቀርም። አሁን ያን ቦታ ቅዱስ ያደረገው የቅዱሱ እግዚአብሔር መገኘት ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ መሆኑን ለሙሴ በመግለጽ ሰዎች ደህን ቅዱሱን እግዚአብሔር ለመቅረብ ማድረግ የሚገባቸው ነገር እንዳለ አመለከተው። ሙሴ ጫማውን ከእግሩ በማውጣቱ ለእግዚአብሔር ቅድስና ክብርን ሰጠ። በእግዚአብሔር ፊት በትሕትና ቀረበ። ከዚያም እግዚአብሔር መናገር ሲጀምር ፊቱን እንደሸፈነ ተጠቅሷል (ዘጸ3፡6)። ሙሴ እግዚአብሔር በደሩ ሲገለጥለት ያወቀው በቅድስናው ስለሆነ በሕይወት ዘመኑ ቅዱሱን እግዚአብሔርን ሲፈራና ሲያከብረው ኖረ።

ጌዴዎን ተገልጦለት የጠራው እግዚአብሔር ስለመሆኑ ተጠራጥሮ ነበር። እግዚአብሔር ግን በምልክት እርሱ መሆኑን ሲያስረግጥለት "*አቤቱ አምላኬ ሆይ ወዮልኝ የእግዚአብሔርን መልአክ ፊት ለፊት አይቻለሁና*" (መሳ6፡22) በማለት ተናገረ። እያናገረው ያለው ማን እንደሆነ በእርግጠኛነት ሲያውቅ ፈራ። ጌዴዎን ደህን እግዚአብሔርን በማየቱ የሚሞት መሰለው። እግዚአብሔር ሲገለጥ ግን ክብሩን ለማሳየት እንጂ ለመግደል እንዳልሆነ በማሳየት ሕይወቱን በሰላም ሞላው። ከዚያም ጌዴዎን እግዚአብሔር የሰጠውን ተልዕኮ ለመፈጸም እንደተነሳ እንመለከታለን።

ዛሬም እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራቸው ቅድስናውን ይገልጥላቸዋል። ደህን ያላዩ አገልጋዮች እግዚአብሔርን እንደ ጓደኛቸው ወይም እንደማይናገር አምላክ በመቁጠር ተገቢ ያልሆነ ግንኙነት ይመሰርታሉ። በዚህ ሁኔታ ሲመላለሱ ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ይጋጫሉ። ከእግዚአብሔር ጋር መጋጨት ደግሞ የንስሐ ልብ ከሌለ ለመቅሰፍት አሳልፎ ይሰጣል።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ሁከትን የሚፈጥሩ አገልጋዮች ከእግዚአብሔር ጋር የትውውቅ ጊዜ ያልነበራቸው ወይም ከእግዚአብሔር ጋር ተገናኝተው ከተዋወቁ በኋላ በሕይወታቸው መንፈሳዊ ድንዛዜ ያጋጠማቸው፣ የተለያዩ ዓለማዊ ምኞቶች የተጠናወታቸው እና እግዚአብሔርን በታማኝነት ከማገልገል የግል ጥቅምን ወደ ማሳደድ ዘወር ያሉ አገልጋዮች ናቸው። እነዚህ ቃልኪዳናቸውን ያልጠበቁ ወይም በእግዚአብሔር ሳይሆን ያለጥሪያቸው በቤተክርስቲያን መሪዎች ብቻ የተሾሙ አገልጋዮች ናቸው።

እግዚአብሔር ለሚጠራቸው ሰዎች በሚገለጥበት ጊዜ ቅድስናውና ታላቅነቱን ብቻ ሳይሆን ስሙንም ጭምር ይገልጣል። የእግዚአብሔር ስም የማንነቱ መግለጫ ነው። አንዳንድ ጊዜ ከሰዎች ጋር ተገናኝተን ብዙ ጊዜ አሳልፈን ስማቸውን ግን ሳንጠይቅ ወይም እነርሱም ሳይነግሩን ይቀሩና በኋላ ለሌሎች ሰዎች «ከእንዲህ ዓይነት ሰው ተገናኝተን አብረን ነበርን» ስንል «ስሙ ማን ይባላል? ማን ትባላለች?»

ሲሉን «አናውቀውም» ማለት እፍረት ነው። ከሰዎች ጋር ስንተዋወቅ ስማቸውን የማናውቅ ከሆነ ሙሉ መተዋወቅ አይሆንም። ሰዎቹን የምናውቃቸው በምልክት እንጂ በስም ካልሆነ ለሌሎች ለመግለጽ እንዲሁም ሰዎቹን በምንፈልግበት ጊዜ ለመጥራትም አንችልም። ስለዚህ በስም መተዋወቅ መልካም ነው።

እግዚአብሔር ለሙሴ በተገለጠበት ጊዜ ራሱን ሲያስተዋውቀው "እኔ የአባትህ አምላክ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ" (ዘጸ3፡6) በማለት ነበር። ሙሴ ይህ እያናገረው ያለው አምላክ ማን እንደሆነ ማወቅ አላስቸገረውም። ምክንያቱም ከልጅነቱ ጀምሮ ስለአብርሃም፣ ስለይስሐቅና ስለያዕቆብ አምላክ ከእናቱ ተምሯል። እግዚአብሔር ሙሴ ከሚያውቀው ታሪክ በመነሳት ራሱን ስለገለጠለት ሙሴ የሚያናግረው እግዚአብሔር እንግዳ እንዳልሆነ ተረድቷል። ግን ሙሴ የበሰለ ሰው ስለነበር እግዚአብሔር ከታሪክ ጋር አያይዞ ራሱን ቢገልጽለትም የሚጠራበት ስሙ ማን እንደሆነ ጠየቀው። ምክንያቱም ተልዕኮውን ለመፈጸም በሚሄድበት ጊዜ የጠራውን አምላክ በትክክለኛ ስሙ የማያውቅ ከሆነ የእስራኤል ሕዝብ ሊቀበለው እንደማይችል በሚገባ ተረድቷል። እግዚአብሔርም ስሙን *ያለና የሚኖር* በማለት ነገረው። እግዚአብሔር ለሙሴ የሚጠራበትን ትክክለኛ ስምና በታሪክ ውስጥ የሚታወቅበትን ስሙን በመግለጽ ሙሴን ላከው።

ዛሬም በእግዚአብሔር የሚጠሩ ሰዎች የጠራቸው እግዚአብሔር ማን እንደሆነ በስሙ ሊያውቁት ይገባል። እግዚአብሔር በግላቸው ተገናኝቶ ሲጠራቸው ራሱን ማን ብሎ ነው የገለጠላቸው የሚለውን ለራሳቸውም ማወቅ ለሌሎችም ማስረዳት መቻል ይገባቸዋል። ይህ በእውቀት ደረጃ እግዚአብሔር በቃሉ በኩል ስለራሱ የተናገራቸውን የማንነቱ መግለጫዎችን መናገር መቻል ሳይሆን በቃሉ የተገለጠላቸው እግዚአብሔር በሕይወታቸው ውስጥ በራሳቸው አውድ በልዩ ሁኔታ ተገልጦ ሲረዳቱ የተሰጡት ስም ነው። *ለእኔ እግዚአብሔር... ወይም የተገለጠልኝ እግዚአብሔር...* ብለው መናገር መቻል ነው። እግዚአብሔር በተገለጠላቸው ሁኔታ ግን በቃሉ ውስጥ ከተጠቀሰው ባህርያቱ ጋር በማይጋጭ መልኩ መግለጥ መቻል እግዚአብሔርን በግላቸው ስለመገናኘታቸውና ማንነቱን ስለመረዳታቸው አጥጋቢ ማስረጃ ይሆናል።

2. የራስን ማንነት (ደካማ ጎን) ማየት

በእግዚአብሔር የተጠሩ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት ተገናኝተው ጥሪው ሲነገራቸው ስለራሳቸው ሁኔታ ማየት ይጀምራሉ። ከእግዚአብሔር ታላቅነትና ክብር የተነሳ ለጥሪው ብቃት እንደሌላቸው ይሰማቸዋል። ሁሉን ለሚችልና ታላቅ ለሆነው ለእግዚአብሔር አገልጋይ መሆን እንደማይችሉ በማሰብ ቶሎ እሺ ብለው ጥሪውን ለመቀበል ይቸገራሉ።

ሙሴ እግዚአብሔር ሲጠራውና የጠራበትን ዓላማ ሲነግረው "ወደ ፈርዖን የምሄድ የእስራኤልንም ልጆች ከግብጽ የማወጣ እኔ ማን ነኝ? (ዘጸ3፡11) በማለት መለሰለት። ይህ ሙሴ በእግዚአብሔር ለመላክ ላሰበበት

ዓላማ ፈቃደኛ አለመሆኑን ለመግለጽ ያቀረበው የመጀመሪያው ምክንያት ነበር። ሙሴ ወደ ግብጽ ንጉሥ በመሄድ በባርነት ሥር ያሉትን የእስራኤል ሕዝብ ለማውጣት ምንም አቅም እንደሌለው ተገነዘበ። ሙሴ ራሱን ሲያይ ለዚህ ተልዕኮ ብቁ እንዳልሆነ አሰበ።

ሙሴ እንዲህ ማሰቡ ከትሕትና ወይም ከፍርሃት የመነጨ ሊሆን ይችላል። ሙሴ ከግብጽ ቤተመንግሥት ከወጣ በኋላ በምድያም ምድረ በዳ አርባ ዓመት በጎችን ሲጠብቅ ነበር። በእረኝነት ባሳለፋቸው በእነዚህ ዓመታት ትሕትናን በእርግጥ ተምሯል። ስለዚህ ሙሴ ወደ ግብጽ ለመሄድ እኔ ማን ነኝ? ማለቱ የትሕትና ምልክት ሊሆን ይችላል። የታላቁን የእግዚአብሔርን ተልዕኮ ለመፈጸም መሳሪያ ለመሆን ልመረጥ አይገባኝም ማለቱ ይሆናል።

በሌላ በኩል ደግሞ ሙሴ እምቢ ማለቱ ፍርሃቱን መግለጹ ይሆናል። ከዚህ በፊት በውስጡ ከነበረው ቅንዓት የተነሳ የእስራኤልን ልጆች ለማዳን የወሰደው እርምጃ አልተሳካለትም። እርምጃው ለስደት አሳልፎ ሰጠው፣ በምድረ በዳ አንከራተተው። ስለዚህ ሙሴ ዳግመኛ ወደዚያ ሁኔታ ውስጥ ለመግባት አልፈለገም ይሆናል። ሙሴ «ወደ ግብጽ ሂድና የእስራኤልን ልጆች ነጻ አውጣ» የሚለውን መልዕክት ሲሰማ በውስጡ «እንደከዚህ በፊቱ ትሸነፋለህ፣ አይሳካልህም» የሚል ድምጽ ተሰምቶት ይሆናል። ሰዎች በራሳቸው ተደጋጋሚ ሙከራዎችን በማድረግ ማድረግ ያሰቡት ነገር ካልተሳካላቸው በሌላ ጊዜ ቢሞክሩት ሊሳካላቸው የሚችልበት ሁኔታ እንኳ ተመቻችቶላቸው እያለ ያንን ነገር እንደገና ለመሥራት ልባቸው አይነሳሳም። በአዕምሮአቸው ውስጥ «አሁንም አይሳካልህም፣ አትሞክር» የሚል ድምጽ ይደውልባቸዋል። ሰዎቹ ምንም ነገር ማድረግ እንደማይችሉ ስለሚያስቡ ከዚያ ነገር ራሳቸውን ያገላሉ። ተመልሰው ወደዚያ አሳብና ድርጊት መግባት አይፈልጉም። ምናልባት ሙሴም ተመሳሳይ ሁኔታ ውስጥ ገብቶ ይሆናል።

ከእነዚህም ተጨማሪ ደግሞ ሙሴ እየሠራ ያለው ሥራ ለመሪነት የሚያበቃው ሥራ እንደሆነ አይታሰብም። ሙሴ ለአርባ ዓመት የበጎች እረኛ ነበር። እረኛ ነጻ አውጭና የሕዝብ መሪ ለመሆን ብቃት አለኝ ብሎ አያስብም። ከዚህም በላይ የበጎች እረኛ መሆን በእስራኤል እንጂ በግብጻውያን ዘንድ የተናቀ ሥራ ነበር። ሙሴ እስራኤላዊ ቢሆንም በፈርዖን ቤተመንግሥት ከነበረው ልምምድ በግ እረኝነት የተናቀ ሥራ እንደሆነ በሚገባ ያውቃል። እግዚአብሔር እርሱ ፈርዖን ቤተመንግሥት እያለ ጠርቶት ቢሆን ኖሮ መሪ መሆን ያምርበት ነበር። አሁን ግን የበጎች እረኛ ስለሆነ ለመሪነት እበቃለሁ የሚል አሳብ ከአዕምሮው የተፋቀ ይመስላል። እዚያ እያለ ያልሆነለት አሁን ከበጎች እረኝነት ቢሄድ እንደሚሳካለት ማሰብ ተሳነው። በሰው አስተሳሰብ የሙሴ አሳብ ድጋፍ ሊኖረው ቢችልም ከእግዚአብሔር መለኮታዊ ችሎታ አኳያ በቂ ምክንያት አይሆንም። ሙሴ ከበጎች እረኝነት ለመሪነት የተማረው ነገር ቢኖርም ልምምዱን እንደቁም ነገር የቆጠረው አይመስልም።

ሙሴ «እኔ ማን ነኝ?» ማለቱ ምን ማለቱ ነው የሚለው ጥያቄው ተገቢ ነበር። እግዚአብሔርም ጥያቄውን አልተቃወመውም፣ ለጥያቄው

ተገቢውን ምላሽ ሰጠው እንጂ። ይህን የእግዚአብሔር ምላሽ በሚቀጥለው አሳብ ሥር እንመለከታለን።

የእግዚአብሔር ጥሪ ጌዴዎን ለሚባል ሰው ሲመጣ ጥሪውን ለመቀበል ፈቃደኛ አልነበረም። እግዚአብሔር "በዚህ በጉልበትህ ሂድ፣ እስራኤልንም ከምድያም እጅ አድን እነሆ ልኬሃለሁ" (መሳ6:14) ባለው ጊዜ ጌዴዎን ለዚህ ተልዕኮ ብቁ እንዳልሆነ ለመግለጽ ጊዜ አልፈጀበትም። ጌዴዎን ለእግዚአብሔር ጥሪ ብቁ እንዳልሆነ ለማስረዳት ኃይል እንደሌለው፣ በወገኑ ደግሞ ከተናቀ ወይም ከተጠቃ ከሁሉም ታናሽ ከሚባለው ከምናሴ ወገን እና ከአባቱም ቤት የሁሉም ታናሽ እንደሆነ ተናገረ (መሳ6:15)። ጌዴዎን እግዚአብሔር ዓይኑን ወደዚህ በሁሉም አናሳ ወደሆነው ሰው ላይ ይጥላል ብሎ ማሰብ አልቻለም። እንደ እርሱ አሳብ እግዚአብሔር የሰው ዓይን የሚጣልበትን እንጂ እንደ እርሱ ተራ የሆነውን ሰው መምረጥ አይገባውም ነበር።

ኤርምያስም እግዚአብሔር ሲጠራው ብቃት እንደሌለው ተሰምቶት ነበር። ኤርምያስ ብቃት እንደሌለው ለማስረዳት ያቀረበው ምክንያት ብላቴና መሆኑን ነበር። ኤርምያስ "ወዮ ጌታ እግዚአብሔር እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም" (ኤር1:6) በማለት ተናገረ። ኤርምያስ ነቢይ ለመሆን የሚያበቃው ምንም ልምምድ አልነበረውም። ስለዚህ ለነቢይነት እንደማይበቃ አሰበ።

በአብዛኛው ወጣት የሕይወት ልምምድ የለውም። ሰዎች ደግሞ ብቃት አለው ብለው የሚያስቡት የሕይወት ልምምድ ያለውን ሰው ነው። እግዚአብሔር ወጣቶችን ቢጠራም ሽማግሌዎች እንደ ጠቢባን በሚቆጠሩበት ኅብረተሰብ ውስጥ ወጣት አገልጋዮች ተቀባይነት ወይም ተሰሚነት ለማግኘት ይቸገራሉ።

ተሰማ ለአገልግሎት የተጠራው ገና ወጣት በነበረበት ወቅት ነው። የተማረ ሰው ቢሆንም ዕድሜው ከሚያገለግላቸው ሰዎች ያነሰ ስለሆነ ብዙዎች እርሱን እንደ አገልጋያቸው ለመቀበል ይቸገሩ ነበር። ተሰማም ይህ ስለገባው እነርሱ የሚያከብሩአቸውን ሽማግሌዎች ይዘው እየተዘዋወረ ማገልገል ጀመረ። ኅብረተሰቡ ሽማግሌዎች በተሰማ ጎን በማየታቸው ብቻ የእርሱን አገልግሎት እየተቀበሉ መጡ። ከዚያም ተሰማ መልካም ነገር እንዳለው ገባቸው። በዚህ ዓይነት ባህል ውስጥ ተቀባይነት የሚያስገኘው ሽበት እንጂ ችሎታ ወይም እውቀት አይደለም። ሰዎቹ ከባህላቸው የተነሳ ወጣት አገልጋዮችን ለመቀበል ቢቸገሩም በጥበብ በመጠቀም እግዚአብሔር ወጣትንም ጠርቶ ሊጠቀምበት እንደሚችል ማሳየት የተሻለ ነው።

እንግዲህ አንዳንድ ጊዜ በዕድሜ ወጣት የሆኑና ልምምድ የሌላቸው ወጣቶች የእግዚአብሔር ጥሪ ሲመጣላቸው ራሳቸውንም ከመናቅ አኳያ ብቻም ሳይሆን ኅብረተሰቡ ላይቀበለን ይችላል ከሚል ሁኔታም ወደ አገልግሎት ቶሎ ለመግባት ፈቃደኞች ላይሆኑ ይችላሉ።

አንዳንድ ወጣቶች ግን በተቃራኒው በእግዘአብሔር ተጠርተው ለአገልግሎት ሲወጡ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለብዙ ጊዜ ከቆዩና የልምምድ ባለጠጎች ጋር በጥበብ ተባብረው ከማገልገል ይልቅ እነርሱን ገፋ በማድረግ በራሳቸው አሳብ መሄድ ይፈልጋሉ። ይህ ሲሆን

በሽማግሌዎቹና በወጣት አገልጋዮች መካከል ክፍፍል ይፈጠርና ትግል ይጀመራል። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ከተገባ ደግሞ የተጠሩበትን የእግዚአብሔር አገልግሎት ትተው የራሳቸው የሆነውን የሥልጣን ትግል ከግብ ለማድረስ ግልጽና ስውር ጥቃት ይካሄዳል። ይህ ለአገልግሎት እንቅፋት ስለሆነ ወጣት አገልጋዮች በተሰጣቸው ሥፍራ በታማኝነት በማገልገል ቀስ ብለው ማደግን ቢማሩ የተሻለ እንደሆነ አስባለሁ።

ከላይ በአንዳንድ ምሳሌዎች እንደተመለከትነው እግዚአብሔር ለአገልግሎቱ ጠራኝ ብለው እልል ያሉ ሰዎች በቃሉ አልተጠቀሱም። የሰዎቹ የመጀመሪያ ምርጫ ወደ አገልግሎት አለመግባት ነው። በዘመናችን ግን ያለው ሁኔታ ተቃራኒ ነው። እግዚአብሔር ጠርቶኛል ብለው ወደ አገልግሎት መግባት የሚፈልጉ ብዙ ሰዎች አሉ። አንዳንዶ እግዚአብሔር ሳይጠራቸውም የራሳቸውን ልቦወለድ ታሪክ በመፍጠር እግዚአብሔር እንደጠራቸው በማስመሰል ወደ አገልግሎት ለመሰማራት ይጥራሉ። እነዚህ ሰዎች እንዲህ የሚያደርጉት አገልግሎት የሚለው አሳብ ስላልገባቸው ነው። ለእነርሱ አገልግሎት የምድራዊ በረከት መሰብሰቢያ፣ ዝና የማግኛ፣ የትምህርት ዕድል የማግኛ እና የመሳሰሉት ነገሮች መድረክ ነው። አገልግሎትን የሚፈልጉትን ነገር የማግኛ መሣሪያ እንደሆነ ከተመለከቱት ትኩረታቸው በአገልግሎቱ ላይ ሳይሆን በሚፈልጉት ነገር ላይ ነው። የሚፈልጉትን ነገር እስኪያገኙ ድረስ በአገልግሎት ይቆያሉ። ከዚያ በኋላ ግን የራሳቸውን የተመቻቸ ኑሮ መኖር ይጀምራሉ። የሚያገለግሉት አገልግሎት ባይሳካም ግድ የላቸውም።

3. የእግዚአብሔርን የማበረታቻ ቃል ማግኘት

እግዚአብሔር የጠራቸው ሰዎች የእርሱን ክብርና የተልዕኮውን ታላቅነት በማየት ለጥሪው ፈቃደኛ ለመሆን ፍርሃታቸውን በሚገልጹበት ጊዜ እግዚአብሔር አይቆጣቸውም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ሰዎቹ በራሳቸው ኃይልና ችሎታ የእርሱን ሥራ መሥራት እንደማይችሉ በሚገባ ያውቃል። እግዚአብሔር ቀስ ብሎ አሳቡን እንዲረዱ ያደርጋቸዋል።

የእግዚአብሔር ሥራ የሚሠራው ከእግዚአብሔር በሚሰጥ ኃይልና ችሎታ እንጂ በሰው ነገር አይደለም። እግዚአብሔርም የሚፈልገው ሰዎችን መሣሪያ በማድረግ በእነርሱ ውስጥ ሆኖ በዓለም ያለውን ዓላማውን መፈጸም ነው። ስለዚህ በእርሱ የተጠሩ ሰዎች እምቢ ሲሉ እግዚአብሔር ወዲያውኑ "እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ" የሚል የማበረታቻ ቃል ይሰጣቸዋል። የሰዎቹ ብቃት ማጣት ለእግዚአብሔር ጉዳዩ አይደለም። የእርሱ ከእነርሱ ጋር መሆን ለብቃት ማጣታቸው ተወዳዳሪ የሌለው መልስ መሆኑን ያውቃል። «እኔ አልችልም» ለሚል ሰው የእግዚአብሔር መልስ «እኔ ከአንተ/ከአንቺ ጋር እሆናለሁ» የሚል ነው። እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ከሆነ ለሁሉም ጥያቄ መልስ ይሆናል።

እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር በሚሆንበት ጊዜ የላካቸውን ሰዎች ከክፉ ሁሉ ይጠብቃቸዋል፣ ለሕይወታቸው የሚያስፈልጋቸውን ይሰጣል፣ ለሥራ በሚያስፈልጋቸው ሁሉ አስፈላጊ የሆነውን ነገር ያቀርብላቸዋል።

የአገልጋዮቹ ድርሻ የእግዚአብሔርን ምሪት ተከትለው እርሱ በሚፈልግበት ቦታ በአስፈላጊው ጊዜ መገኘት ነው። የሥራው ባለቤት እግዚአብሔር ራሱ ነው።

እግዚአብሔር ከአንተ ጋር እሆናለሁ ብሎ ለተናገራቸው አገልጋዮች ሁሉ ከእነርሱ ጋር በመሆን የተጠሩበትን ተልዕኮ ከግብ እንዲያደርሱ አድርጓቸዋል። እግዚአብሔር አላሳፈራቸውም። በዚህ ላይ አንድ ማስተዋል ያለብን አሳብ እግዚአብሔር ከአገልጋዮቹ ጋር በሚሆንበት ጊዜ ምንም ተግዳሮትና ፈተና አያጋጥማቸውም ማለት እንዳልሆነ ግልጽ ሊሆን ይገባል። እግዚአብሔር ከአገልጋዮቹ ጋር እያለ ችግር፣ መከራ፣ ተግዳሮት፣ ፈተና...ያጋጥማል። ተግዳሮቱ በግል ሕይወት፣ በቤተሰብ ወይም በአገልግሎት ላይ ሊመጣ ይችላል። በእግዚአብሔር ተጠርተው ነገር ሁሉ ጨርቅ የሆነላቸው አገልጋዮች የሉም። ሁሉም በተለያዩ ፈተናዎች ውስጥ አልፈዋል።

ሙሴ ተጠርቶ ለእግዚአብሔር ተልዕኮ ከወጣ በኋላ መንገዱ ሁሉ ያለተግዳሮት አልነበረም። ተልዕኮውን ለመፈጸም ሲሰማራ ለመጀመሪያ ጊዜ ተግዳሮት የገጠመው ከግብጽ ንጉሥ ከፈርዖን ነበር። ፈርዖን ራሱን እንደ አምላክ የሚቆጥር ስለነበር በሙሴ በኩል የመጣውን የእግዚአብሔርን መልዕክት ለመቀበል ፈቃደኛ አልሆነም። የፈርዖን የልብ ደንዳናነት ለእግዚአብሔር አሳብ ይገዛል ብሎ ተስፋ የሚጣልበት ባይሆንም ሙሴ ተስፋ ሳይቆርጥ የእግዚአብሔርን መልዕክት ይዞ ፈርዖን ፊት ይቀርብ ነበር። ፈርዖን መልዕክቱን እምቢ በሚልበት ቁጥር ሙሴ ጉዳዩን በራሱ መንገድ ከመፍታት ይልቅ ወደላከው ወደ እግዚአብሔር ይጮኽ ነበር። እግዚአብሔርም ማድረግ የሚገባውን ያሳየው እንደነበር እንመለከታለን። ሙሴ የፈርዖንን ተግዳሮት ያሸነፈው በእግዚአብሔር በመታመንና ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ ሆኖ በመሥራቱ ነበር። እግዚአብሔር ታላቅ ኃይሉን በመግለጥ የሙሴን ተልዕኮ አሳካው። ከሙሴ ጋር እግዚአብሔር ባይኖር ኖሮ ሙሴ እንኳን የእስራኤልን ሕዝብ ከግብጽ ባርነት ማውጣት ቀርቶ በፈርዖን ፊትም መቅረብ ባልቻለም ነበር።

የመጀመሪያው ተግዳሮት ሲያልፍ ደግሞ ሌላ በእግሩ ተተካ። የእስራኤል ሕዝብ ከባርነት ሀገር ወጥተው በጉዞ ላይ እያሉ ፈርዖን አሳቡን ለወጠና አሳዶ ለመመለስ በኋላቸው ተከተላቸው። የእስራኤል ሕዝብ ደግሞ ቀይ ባሕር አጠገብ ደርሰዋል። ሕዝቡ አጣብቂኝ ውስጥ ገባ፡ ከፊቱ ቀይ ባሕር ከኋላው ደግሞ በቁጣ መንፈስ የተሞሉ የፈርዖን ጦረኞች ነበሩ። በዚህ ሁኔታ የእግዚአብሔር ሕዝብ መሪ ከመሆን ሞት የሚመረጥበት ጊዜ ነበር። እስራኤላውያን ሕዝብ ከኋላቸው የመጡባቸውን የግብጽ ሰረገሎች ባዩ ጊዜ እጅግ ፈሩ። ከፍርሃታቸው ብዛት የተነሳ ከግብጽ ባልወጡ ኖሮ እንደሚሻላቸው በመናገር ሙሴን *"በግብጽ መቃብር ስላልነበረ በምድረ በዳ እንሞት ዘንድ አወጣኸንን? ከግብጽ ታወጣን ዘንድ ይህ ያደረግህብን ምንድር ነው? በምድረ በዳ ከምንሞት ብንገዛላቸው ይሻላል"* በማለት ተናገሩት (ዘጸ 14፡11፣12)። ሙሴ ይህን ተግዳሮት ለማለፍ እንደ ዋነኛ አማራጭ የወሰደው ነገር ቢኖር በእግዚአብሔር መታመንና ወደ እርሱ መጮኽን ነበር። እግዚአብሔር

የሙሴን ጩኸት ሰምቶ በነገሩ ጣልቃ ገባ። እግዚአብሔር ባሕሩን(የተፈጥሮ ተግዳሮትን) ለሁለት ከፈለውና ሕዝቡን አሻገረ፤ እንዲሁም የሚያስፈሩትን የፈርዖን ሰረገሎችን ደግሞ በባሕሩ ውስጥ አስገባቸውና ገደላቸው።

ሙሴ ይህን ተግዳሮት ሲያልፍ ሌሎች ተግዳሮቶች ተራ በተራ ተፈራረቁበት። ከእነዚህም አንዱ የውኃ እጦት ነበር። የጉዞው መስመር ምድረ በዳ ውስጥ ስለነበር ውኃ ማግኘት አስቸጋሪ ነበር። የእስራኤልም ሕዝብ በሙሴ ላይ እንዲያጎረመርም ያደረገው አንዱ የውኃ እጦት ነበር። እንደለመደው ለገጠመው ተግዳሮት ወደ እግዚአብሔር በመጮኹ ሙሴ የመጣበትን ተግዳሮት አሸነፈ። ምግብ ማጣትም በተመሳሳይ ሁኔታ እልባት አግኝቷል።

ሙሴ ከጠላቶችም ተግዳሮት መጥቶበት ነበር። የእስራኤል ሕዝብ በምድረ በዳ ሲጓዝ አማሌቃውያን ተዋጉት። ሕዝቡ ከባርነት ገና የተላቀቀ እንጂ ጦርነትን የተለማመደ ሕዝብ አልነበረም። ሙሴ ይህን የተገዳደረውን ጠላት ማሸነፍ የሚቻለው በእግዚአብሔር ላይ በመደገፍ እንደሆነ በመረዳቱ የእግዚአብሔርን በትር ይዞ ወደ እግዚአብሔር ያነሳ ነበር። በተመሳሳይ ጊዜ ደግሞ ሌሎች የተመረጡ ጎልማሶች ጠላትን ይዋጉ ነበር። በእግዚአብሔር በመታመን ጠላትን ተዋግተው አሸነፉ። ሙሴ ከጸሎትም በተጨማሪ ሰዎች ማድረግ የሚገባቸውን ነገር እንዲያደርጉ ኃላፊነት ሰጥቶአቸው ነበር። የድሉ ምስጢር በእግዚአብሔር መታመንና መጸለይ ቢሆንም በሜዳው ላይ ትግልን የሚያደርጉ ሰዎች መኖር ነበረባቸው (ዘጸ17፡8-16)።

በሙሴ ላይ ተግዳሮት ከውጭ ብቻ ሳይሆን ከቤተሰቡም መጥቶበት ነበር። አንድ ጊዜ ሙሴ ጥቁር ሴት በማግባቱ ወንድሙ አሮንና እህቱ ማርያም በሙሴ ላይ ተነሱ። መቼም ሙሴ ጎልማሳ በመሆኑ ለራሱ የሚበጀውን ነገር መወሰንና ማድረግ ቢችልም እንደ ወንድምና እህት ምክር ወይም አሳብ መስጠት ክፉት አልነበረውም። ሆኖም አሮንና ማርያም ይህን ምክንያት በማድረግ የሙሴን ሥልጣን ሲጋፉ ይታያሉ። እግዚአብሔር ለጉዳዩ የሰጠውን ምላሽ ስንመለከተው ከአሳባቸው በስተጀርባ የተሰወረ ዓላማ መኖሩን እንረዳለን። በዚህ ጊዜ የሙሴ መሪነት ከቤተሰቡም ጥያቄ እንዳመጣበት እንመለከታለን። ይህ ሲሆን ሙሴ ስለራሱ ሳይናገር እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ የተነሳበትን ተግዳሮት አስወገደው። ሙሴ በሥልጣኑ ላይ የተነሱትን ሰዎች ለመበቀል የራሱን መንገድ አልተጠቀመም፤ ይልቅስ በማርያም ላይ በደረሰባት ፍርድ በማዘን እግዚአብሔር እንዲፈውሳት ለመነ (ዘኁ12)። እግዚአብሔር ለጠራው አገልጋይ ጠበቃ ነው።

ሙሴን ከቤተሰብ ውጭም በሦስት ሰዎች በቆሬ፣ ዳታንና አቤሮን ከሚመራው ከእስራኤል ሕዝብ በተመረጡ ዝና ካላቸው አለቆችም ሌላ ተግዳሮት ገጥሞት ነበር። እነዚህ ሰዎች በቀጥታ ሙሴ በእግዚአብሔር የተጠራ መሪ እንዳልሆነ አድርገው በመቃወም ተነሡበት። ለዚህ ተቃውሞ ሙሴ የሰጠው ምላሽ እግዚአብሔር እርሱ የመረጠውን መሪ ለሕዝቡ ያሳውቃል የሚል ነበር። ሙሴ በዚህ ጊዜ ምንም ስሜት አልነበረበትም ማለት አይቻልም። በሆነ ነገር ተቆጥቷል፣ ልቡም

አዝኗል። ሆኖም እግዚአብሔር በተቃዋሚዎቹ ላይ በፈረደበት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ምሕረትን በመለመን ይጸልይ ነበር። እንደ እግዚአብሔር አገልጋይ የምሕረት ልቡ ሰፊ ነው። የእግዚአብሔር ፍርድ ተገልጦ ተቃዋሚዎቹን ከሚያጠፋ ሰዎቹ ወደ እግዚአብሔር ቢመለሱ ይወዳል (ዘኁ16)።

ሙሴ በአገልግሎት ዘመኑ የገጠሙትን ብዙ ተግዳሮቶችን በእግዚአብሔር በመታመን አልፎ ነበር። ሆኖም አንድ ማለፍ ያልቻለው ተግዳሮት ቢኖር ከራሱ የመጣበትን ተግዳሮት ነው። ሙሴ ባሳለፈው የአገልግሎት ዘመኑ የተዳከመ፣ የሕዝቡን ሮሮ መስማት የሰለቸው፣ ትዕግስቱ የተሟጠጠበት... ይመስላል። ከዚህም የተነሳ ይሆናል ሙሴ እግዚአብሔር ያላዘዘውን ነገር ያደረገው። እግዚአብሔር ድንጋዩን እንዲናገረው ሲያዘው ሙሴ ግን በቁጣ መንፈስ ድንጋዩን መታ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ተቆጣው (ዘኁ2012፣13)። ሙሴ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ብዙ መስዋዕትነት የከፈለና እንደ እግዚአብሔር መልዕክተኛ ትልቅ ሥራ የሠራ አገልጋይ ቢሆንም ከራሱ የመጣበትን ተግዳሮት ማሸነፍ ባለመቻሉ ወደ ተስፋይቱ ምድር ሳይገባ ቀረ። ይህ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ቀንደኛ ጠላት ከራሳቸው የሚመጣባቸው አሳብና ምኞት እንደሆነ ያመለክታል።

በአገልግሎት ተግዳሮት ለምን ይገጥማል?

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከአገልጋዮቹ ጋር እያለ ለምን ፈተና ወይም ተግዳሮት ያጋጥማል? ብለን እንጠይቃለን። እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ስለሆነ እንቅፋትን ሁሉ ከፊታችን አስወግዶ የእርሱን ሥራ ያለምንም እንቅፋት መሥራት እንድንችል ሁኔታዎች ለምን አያመቻችም እንላለን። እግዚአብሔር ከአገልጋዮቹ ጋር እያለ በአገልግሎታቸው ተግዳሮት የሚመጣበት ምክንያቶች የተለያዩ ሊሆኑ ይችላሉ። ለግንዛቤ ያህል ግን የሚከተሉት አሳቦች ይጠቀሳሉ።

የመጀመሪያው የእግዚአብሔር ሥራ የሚሠራው በክፉ በተያዘ ዓ ለም ውስጥ ስለሆነ ዘወትር ትግል አለበት። የዚህ ዓለም ገዥ የሆነው ሰይጣን የእግዚአብሔር ሥራ በተሳካ ሁኔታ ተሠርቶ ሰዎች ከጨለማ ግዛት ወጥተው ወደ ብርሃን እንዳይመጡ በተቻለው ኃይል የእግዚአብሔርን ሥራ ለማደናቀፍ እንቅፋቶችን ይፈጥራል። ክፉው የአገልጋዮችን ጤንነት ሊያውክ፣ ከቤተሰቦቻቸውና ከሚያገለግሉአቸው ሰዎች ጭቅጭቅ እንዲሁም ከማያምኑ ሰዎች ስደትን ሊያስነሳባቸው ይችላል።

ሁለተኛው ተግዳሮት ሲገጥመን ምን ያህል ጸንተን እንደምንቆምና በእርሱ እንደምንደገፍ ለማወቅ እግዚአብሔር በአገልግሎታችን ላይ ተግዳሮት እንዲመጣ ሊፈቅድ ይችላል። ይህ ሲሆን እግዚአብሔር ለጊዜው ዝም ሊለንና ለካስ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የለም ብለን ተስፋ እስክንቆርጥ ድረስ ሊቆይ ይችላል።

ሦስተኛው እግዚአብሔር ከአገልጋዮች ችሎታና አቅም በላይ የሆኑ ተግዳሮቶች እንዲመጡ በማድረግ ታላቅነቱን ይገልጻል። ይህ

መንገድ እግዚአብሔር በተከታታይ አገልጋዮቹ በእርሱ በመታመን እንዲያገለግሉት የሚያደርግበት መንገድ ነው። ከአገልጋዮች ችሎታ በላይ የሆነ ነገር ሲመጣ "እግዚአብሔር ሆይ ና!" ማለት ይጀምራሉ። ይህ ደግሞ ዘወትር በእግዚአብሔር ችሎታ እንዲደገፉ ስለሚያደርጋቸው ከእግዚአብሔር ጋር ሆነው በአገልግሎት እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ሲጠራቸው ተግዳሮት እንደማይገጥማቸው ተስፋ አልሰጣቸውም። ሰዎችን ለአገልግሎት ሲጠራቸው እግዚአብሔር የሚላቸው አንድ ነገር በተላኩበት በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ከእነርሱ ጋር እንደሚሆን ነው። የተጠሩ ሰዎች ሁኔታዎችን አይተው እኔ አልችልም ሲሉ እግዚአብሔር እኔ ከአንተ ጋር ነኝ በማለት ምላሽ ይሰጣቸዋል። ይህ በብሉይ ኪዳን ለተጠሩ አገልጋዮችም ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮችም የተነገረ ቃል ነው። ጌታ ኢየሱስ ደቀመዛሙርትን ወደ ዓለም ሲልክ "እነሆ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ" (ማቴ28:20) አላቸው።

የእግዚአብሔር ከአገልጋዮቹ ጋር መሆን ለእነርሱ ትልቅ ዋስትና ነው። ጌታ ኢየሱስ በዓለም መከራና ችግር እንዳለ ተናግሯል (ዮሐ.16:33)። ሆኖም ሞትን ድል አድርጎ የተነሳ ጌታ ስለሆነ አገልጋዮቹ በእርሱ ምሪት በሚሄዱባቸው በማናቸውም ቦታና ሁኔታ ከእነርሱ ጋር ሆኖ ድልን እንደሚሰጣቸው ተስፋ ገብቶላቸዋል። አገልጋዮች ለጌታ ሥራ በሚሄዱበት ሥፍራ ሁሉ ብቻቸውን አይደሉም፤ ጌታ ራሱ ከእነርሱ ጋር አለ። የታላቁ ተልዕኮ አዝማች ዘወትር ከዘማቾቹ ጋር ነው። የእግዚአብሔር ከአገልጋዩቹ ጋር መሆን "ለጥሪው የጥንካሬ ምንጭ፣ ለሥራው የስኬት መሠረት" ነው። አገልጋዮች ለተጠሩበት ዓላማ ልቦቻቸው እንዲጨክኑ የሚያደርገውና በዚህ ክፉ ዓለም ውስጥ ደግሞ የእግዚአብሔርን ሥራ ሲሠሩ ስኬትን የሚሰጣቸው የእግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር መሆን ነው። ሌሎች ነገሮች ለአገልግሎት መሳካት አስተዋጽኦ ቢኖራቸውም የስኬቱ መሠረት የእግዚአብሔር መገኘት ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከአገልጋዮቹ ጋር በመሆን በሚያስፈልጋቸው ሁሉ ይረዳቸዋል(ዮሐ14:16)። ይህ በውስጣቸው የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ለአገልጋዮች ምሪትና ኃይልን ይሰጣቸዋል።

አገልጋዮች በተሰማሩበት መስክ ሁሉ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ነው ማለት ግን አገልጋዮች ስለራሳቸውና ስለአገልግሎታቸው እንዲት መመላለስና ማገልገል እንዳለባቸው ጥንቃቄ ማድረግ አይኖርባቸውም ማለት እንዳልሆነ ሊታወቅ ይገባል። ጌታ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ወደ አገልግሎት ሲልካቸው "እኔ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችዋኋለሁ ስለዚህ እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ" (ማቴ10:16) በማለት አስጠንቅቋቸው ነበር። የእግዚአብሔር አገልጋዮች የእርሱን ፈቃድ ለማድረግ ስለሚኖሩ በዚህ ዓለም ካለው ክፋት ከፍተኛ ተግዳሮት ይገጥማቸዋል። እንደ በጎች ራሳቸውን ለመከላከል የማይችሉ ናቸው። ይህንንም ስለሚያውቁ ዘወትር የላካቸው ጌታ ከእነርሱ ጋር በመሆን ከተኩላዎች እንዲጠብቃቸው በእርሱ ላይ መደገፍ ይኖርባቸዋል። የእግዚአብሔር መለኮታዊ ከለላ ያስፈልጋቸዋል። ይህ አሳብ ሐዋርያው

ጳውሎስ ለሮሜ ክርስቲያኖች ልበን ነገር ግብበኞች ለክፉም የዋሆች እንድትሆኑ እወዳለሁ (ሮሜ16፡19) ከሚለው አሳብ ጋር ተዛምዶ ይኖረዋል።

በአገልግሎት ላይ ችግር የሚፈጠረው አገልጋዮች እግዚአብሔርን ወደኋላ ትተው ራሳቸው የሥራው ባለቤት መሆን ሲጀምሩ ነው። ብዙ ጊዜ የሚታየው ሰዎች በእግዚአብሔር ተጠርተው በቤቱ ማገልገል ሲጀምሩ ለእግዚአብሔር ያላቸው መታዘዝና ትሕትናቸው ያስደስታል። ብቃታቸው እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ ስለሚያምኑም አገልግሎታቸው መልካምና ስኬታማ ይሆናል። ነገር ግን ለጥቂት ጊዜ በአገልግሎት ሲቆዩና አገልግሎታቸው መስመር እየያዘ ሲሄድ እግዚአብሔርን ከሜወታው ሜዳ ውጭ በማድረግ ራሳቸው ኮከብ ተጫዋች መሆን ይጀምራሉ። ይህ ሲሆን በፊት እየቀናላቸው የሄደው አገልግሎት መልኩን እየለወጠ ይሄዳል።

በእግዚአብሔር ተጠርተው አገልግሎቱን በመጀመር አገልግሎቱ እየተሳካላቸው ሲሄድ አገልጋዮቹ የእግዚአብሔርን አጀንዳ ወደኋላ በመተው የራሳቸውን አጀንዳ ማስተናገድ ይጀምራሉ። በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ ሲወቅሳቸው ካልተመለሱ እግዚአብሔር ከእነርሱ ይለያል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከእነርሱ እንደተለየ ሳያውቁ ሌላ ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔር አብሮአቸው እንደሌለ እያወቁ አገልግሎቱን በሥጋቸው አሳብ ማገልገል ይቀጥላሉ። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሲገቡ የራሳቸውን አሳብ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ በማስመሰል ያቀርባሉ። ከእነርሱ ጋር የሚያገለግሉ ሌሎች እግዚአብሔር አብሮአቸው የሚሠራ አገልጋዮች የእነርሱን አሳብ ሲቃወሙ በሥጋዊ መንገድ ማሸነፍ ይፈልጋሉ። በመንፈስ ከመሄድ በሥጋ መንገድ መሄድ ይቀላቸዋል። የበፊቱ ጸጋቸው ከእነርሱ የተለየ ስለሆነ እንዳለ ለማስመሰል የሚያገለግሉአቸውን ሰዎች ያታልላሉ። ቀስ በቀስ እውነቱ እስኪገለጥ ድረስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያተረማምሳሉ።

4. *ለአገልግሎት አቅጣጫ ወይም ምሪት ማግኘት*

እግዚአብሔር ሰዎችን በዓላማ ይጠራቸዋል። እያንዳንዱን የተጠራውን ሰው በልዩ ሁኔታ ጠርቶ ለልዩ አገልግሎት ያሰማራዋል። እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ እነዚያ የተጠሩ ሰዎች ምን እንደሚያገለግሉ፣ የት እንደሚያገለግሉ እንዲሁም እነማንን እንደሚያገለግሉ ያስታውቃቸዋል። እግዚአብሔር የዓላማ አምላክ ስለሆነ ሰዎችን እንዲሁ አይጠራቸውም።

ስለዚህ አንድ አገልጋይ እግዚአብሔር ጠርቶኛል በሚልበት ጊዜ ምን ለማገልገል፣ የት ለማገልገል እና እነማንን ለማገልገል እንደተጠራ ማወቅና ሌሎች ለሚጠይቁትም ማስረዳት መቻል አለበት። በጥሪ ውስጥ የሚሰራው የአገልግሎቱ ዓይነት፣ አገልግሎቱ ለእነማንና የት እንደሚሰጥ መግለጽ አለበት። እነዚህ ነገሮች በጥሪው ውስጥ ከተካተቱ የተጠሩት ሰዎች ያለምንም ችግር በተጠሩበት አገልግሎት ላይ መሰማራት ይችላሉ። እግዚአብሔር ሰዎችን በዓላማ ስለሚጠራ ግልጽ ያልሆነ ወይም ትክክለኛ

አቅጣጫ የሌለው ጥሪ አይሰጣቸውም። ስለዚህ እግዚአብሔር ጠርቶናል ብለው ግን ምን፣ እነማን እና የት እንደሚያገለግሉ በእርግጥ የማያውቁ ሰዎች ጥሪያቸው ከእግዚአብሔር ስለመሆኑ ያጠራጥራል። ጥሪ እንዳላቸው የሚናገሩ ከሆኑ እግዚአብሔር ለምን ዓይነት አገልግሎት እንደጠራቸው ለይተው ማወቅ ይኖርባቸዋል።

በሕይወት ዘመኑ ምን እንደሚሠራ የማያውቅ አገልጋይ የሚገባውን ፍሬ ሊያፈራ እንደማይችል እግዚአብሔር ያውቃል። ስለዚህ ግልጽ የሆነ የአገልግሎት ዓይነት ሳይሰጠው አይልከውም። የሚያገለግለውን አገልግሎት በግልጽ የማያውቅ አገልጋይ በቤተክርስቲያን ያገኘውን ወይም ሥራ የተባለውን ሥራ ይሠራል። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ሁሉንም ነገር የሚሠራ አገልጋይ በመጨረሻ ላይ አንዳችም ነገር ሳይሠራ ይቀራል። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ተገቢውን አገልግሎት ለመስጠት የሥራን ዓይነት ማወቅ አስፈላጊ ነው። ሰው አንድ መሥሪያ ቤት ሲቀጠር የመሥሪያ ቤቱን ሥራዎች ሁሉ አይሠራም። ሲቀጠርም የተወሰነ ሥራ እንዲሠራ ስለሆነ የተሰጠውን ተግባር በሚገባ እንዲያከናውን ይጠበቅበታል። አገልጋይ የሆኑም ሰዎች ሁሉንም ዓይነት አገልግሎት እንዲያገለግሉ ሁሉም ዓይነት ጸጋ አልተሰጣቸውም። ስለዚህ የተሰጣቸው ምን እንደሆነ ከጠራቸው እግዚአብሔር መጠየቅና ማወቅ ይገባቸዋል።

የአገልግሎት ዓይነትን በግልጽ አለማወቅ ለማደናገርና ለማጭበርበር ያመቻል። ምክንያቱም አገልጋዩ በአገልጋይነት ስም ብቻ ይኖራል። የሚሠራው ሥራ በግልጽ ስለማይታወቅ ምን ያህል ፍሬ እያፈራ ነው? ተብሎ አይገመገምም። ስለዚህ ከግምገማ ነጻ ለመሆን ጥሩ መንገድ ያለምንም የአገልግሎት ጥሪ እንዲሁ በአገልጋይ ወይም የወንጌል ሠራተኛነት ስም መሠማራት ነው። "አገልግሎትህ ምንድነው?" ሲባል "አገልጋይ ነኝ" ይላል እንጂ መጋቢ ወይም ወንጌላዊ ወይም አስተማሪ ወይም ሌሎችን በማለት በእርግጠኛነት መናገር አይችልም። መጋቢ ወይም አስተማሪ ካለ በተሰጠው የአገልግሎት መስክ ምን ያህል እያገለገለ እንዳለ ይታወቃል። አለበዚያ ይህንንም ያንንም ሆኖ መኖር ይቻላል።

እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ሲጠራ ግልጽ አቅጣጫ እንደሚሰጣቸው የሚያሳዩ ምሳሌዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰው እናገኛለን።

እግዚአብሔር ሙሴን ሲጠራው ወደ ግብጽ በመሄድ በባርነት ሥር ያሉትን የእስራኤል ሕዝብ ከባርነት ነጻ እንዲያወጣ ነበር። ስለዚህ ሙሴ ሲጠራ ምን መሥራት፣ ወዴት መሄድ እና እነማንን ማገልገል እንዳለበት በእርግጥ ያውቅ ነበር (ዘጸ.3 ና 4)።

እግዚአብሔር ኤልሳዕን ሲጠራው ሁለት ነገሮችን እንዲያከናውን ነበር የጠራው። የኤልሳዕ ተልዕኮ የሶርያን ንጉሥ አዛሄልንና የእስራኤል ንጉሥ ኢዩን በማገዝ የእግዚአብሔር ጠላቶችን እንዲደመስስ እና ለእግዚአብሔር ለታመኑ ቅሬታዎች የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር ነበር (1ነገ19:16-18)።

እግዚአብሔር ኤርምያስን ሲጠራው ለአሕዛብ ነቢይ አድርጎ ነበር። እግዚአብሔር ሲጠራው "ወደምስደህም ሁሉ ትሄዳለህ" (ኤር1:7) ብሎ ተናገረው።

እግዚአብሔር ሕዝቅኤልን ጠርቶ *"ወደ ዐመጸ ወደ ዐመጸኞች ሰዎች ወደ እስራኤል ልጆች"* ላከው (ሕዝ2:3)።

በአዲስ ኪዳንም ጳውሎስን እንደምሳሌ መውሰድ እንችላለን። እግዚአብሔር ጳውሎስን ሲጠራ የእርሱን ወንጌል ይዞ ወደ አሕዛብ፣ ነገሥታትና ወደ እስራኤል ልጆች እንዲሄድ ነበር (የሐዋ9:15)። ስለዚህ ጳውሎስ ወንጌልን መስበክ አገልግሎቱ እንደሆነ ቢረዳም በቅድሚያ የተጠራው ለአሕዛብ ወንጌልን ለመስበክ ነበር። ራሱንም ሲጠራ የአሕዛብ አስተማሪ ብሎ ነበር (1ጢሞ2:7)። ስለዚህ አንድ ሰው ጥሪው ከእግዚአብሔር መሆኑ ከሚታወቅበት ምልክቶች አንዱ ግልጽ የሆነ አቅጣጫ መቀበሉ ነው።

በአሁኑ ዘመን ያለን አገልጋዮች በአብዛኛው እግዚአብሔር ለወንጌል አገልግሎት ጠርቶናል ብለን በየአደባባዩ እናወራለን። ነገር ግን ጠጋ ብለው ሰዎች ቢጠይቁን አንዳንዶቻችን ስለተጠራንበት አገልግሎትና ሥፍራው ግልጽ የሆነ የሚታየን አቅጣጫ የለም። ብዙዎች ጥሪያቸው ወደ ከተማ ወይም ወደ ውጭ አገር እንደሆነ ይናገራሉ እንጂ ውኃና መብራት ወደሌለበት ቦታ እንደሆነ የሚናገሩ አገልጋዮች እምብዛም አያጋጥሙም። እግዚአብሔር ለከተማ ወይም ለውጭ አገር ሰዎችን አይጠራም ማለት ሳይሆን ሁልጊዜ እግዚአብሔር እንዲህ ያደርጋል ማለት እንዲሁም የማያሻማ ትክክለኛ ጥሪና በረከት ያለበት ጥሪ እንዲህ ዓይነቱ ነው ብሎ መናገር ድፍረት ካልሆነ በቀር ትክክለኛ ስለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ የለውም።

አበበ ጌታ ኢየሱስን የተቀበለው ገና ወጣት ሆኖ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ሲማር ነበር። ጌታን ከተቀበለ በኋላ ተከታታይ ትምህርት መማር ጀመረ። ይህን ትምህርት ሲማር አስተማሪው ሲያስተምር በልቡ ውስጥ "አንተም አንድ ቀን እንደዚህ አስተማሪ ቆመህ ታሌን ታስተምራለህ" የሚል አሳብ ይመላለስ ነበር። አበበ በጌታ ገና ልጅ ስለሆነ ይህ አሳብ ምን እንደሆነ አላስተዋለም። ሆኖም ይህ አንድ ቀን ብቻ ሳይሆን በተከታታይ በልቡ የሚመላለስ አሳብ ነበር። ዩንቨርስቲ ገብቶ በትምህርት ላይ እያለም መጽሐፍ ቅዱሱን ሲያነብ እና መንፈሳዊ ጉባኤዎችን ሲካፈል ይህ ቃል ሳይቋረጥ ወደ ልቡ ይፈሳል። ከዚያም ስለዚህ ቃል መጸለይ ጀመረ። እግዚአብሔርም ለወንጌል አገልግሎት እንዲለይ እንደሚፈልገው ገለጸለት።

አበበ አሳቡን ቢቀበልም ግን በቅርብ ጊዜ ቢሆን ፈቃደኛ እንደማይሆን በማሰብ ጸሎቱን ቀጠለ። በዚህ ጊዜ የት ማገልገል እንዳለበት በልቡ ስለአንድ ቦታ ሸክም እየተሰማው መጣ። ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ በውስጡ የሞላውን ጥሪ ለቤተክርስቲያን መሪዎች ተናገረ። መሪዎቹ ከጠየቁት ጥያቄዎች አንዱ የት ማገልገል ትፈልጋለህ? የሚል ነበር። አበበ ያለምንም ችግር በውስጡ የተቀመጠውን ሥፍራ ተናገረ። መሪዎቹ ያልጠበቁት ምላሽ ነበር። ምክንያቱም የተማረ ሰው የሚፈልገው መሐል ሀገርን እንጂ ንጹሕ ውኃና መብራት የሌለበት ቦታ

እንዳልሆነ ስለሚታሰብ ነው። መሪዎቹ አሳቡን ከተቀበሉ በኋላ አጭር የመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጠና ወስዶ ከመሐል አገር በጣም ሩቅ ወደሆነ ሥፍራ ሄደ።

እዚህ ላይ ግን አንድ ልብ ልንል የሚገባን አሳብ አለ። ከተማ ውስጥ የሚኖር ሰው ሆኖ እግዚአብሔር ለገጠር አገልግሎት ጠርቶኛል የሚል ሁሉ ትክክለኛ የእግዚአብሔር ጥሪ አለው በማለት መደምደም እንደማይቻል ሊታወቅ ይገባል። ለኑሮ አስፈላጊው ነገር ሁሉ ተሟልቶላቸው ነገር ግን ሰላምና ደስታ ካላገኙ በአገልግሎት አማካኝተው ከደበራቸው ኑሮ ለመውጣት የሚታገሉ ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ። የተማሩ ሰዎች ወይም በጥሩ ማህበራዊ ወይም ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ ውስጥ ያሉ ሰዎች እግዚአብሔር ለወንጌል አገልግሎት ጠርቶናል ሲሉ ጥሪያቸው ከእግዚአብሔር እንደሆነ ይመስለናል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ልባቸውን ባያሸንፍ ኖሮ ይህን የመሰለ ነገራቸውን ትተው ለወንጌል አገልግሎት አይወጡም ወይም ለመውጣት አያስቡም እንላለን። ከዚህም አስተሳሰብ የተነሳ አንዳንዴ ጥሪያቸውን ያለምንም ሚዛን እንቀበላለን። ይህ ስህተት ነው። በዚህ ምሳሌ ለመናገር የተፈለገው አሳብ አንድ ሰው ሲጠራ የት እንደሚሄድ ማወቅ አለበት የሚል ነው።

እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ ወደ አንድ ቦታ እንዲሄዱ ሲልካቸው አንዳንድ ጊዜ ቤተክርስቲያን ፈቃደኛ ላትሆን ትችላለች። በዚህ ጊዜ አገልጋዩ ከእግዚአብሔርና ከቤተክርስቲያን የትኛውን እንደሚታዘዝ ግራ ይገባል።

ይህም ብቻ ሳይሆን አንድ ሰው በጥሪው አንድ ቦታ እያገለገለ እና አገልግሎቱም እየተሳካለት እያለ ቤተክርስቲያን ወደ ሌላ ቦታ ሂድ ብትለው አገልጋዩ መሄድ አለበት ወይስ የለበትም? የሚሉ ጥያቄዎችም አነጋጋሪ ናቸው።

ወርቅነህ እግዚአብሔር ጠራኝ ወዳለው ቦታ ሄዶ እንዲያገለግል ከቤተክርስቲያን ተፈቅዶለት አንድ ትንሽ ከተማ ውስጥ ማገልገል ጀመረ። የአካባቢው ምዕመናን እግዚአብሔር መልካም አገልጋይ እንደላከላቸው በማየት እግዚአብሔርን በማመስገን ተቀበሉት። አገልግሎቱ በአብዛኛው አገልጋዮችን በማፍራት ላይ ትኩረት ያደረገ ነበር። ቀስ በቀስ አገልግሎቱ እየተወደደና እያደገ መጣ። ቤተክርስቲያናት አገልጋዮች ተገቢውን ትምህርት በማግኘት አገልግሎታቸው ፍሬያማ እንዲሆን በመደረጉ ጌታን አመሰገኑ። ወርቅነህ በዚያ አካባቢ ለሁለት ዓመት እንዳገለገለ የቤተእምነቱ ዋና መሥሪያ ቤት እርሱ ወደሌላ ቦታ እንዲሄድ ጥያቄ አቀረበለት።

ወርቅነህን ያነጋገረው የቤተክርስቲያን መሪ "አንተን ወደ ከተማ መሳብ እንፈልጋለንና ምን ታስባለህ? እግዚአብሔርስ ምን ተናገረህ?" አለው። ወርቅነህ በዚህ ጉዳይ ከእግዚአብሔር ምንም ምሪት እንዳላገኘ ገለጸላቸው። ግን ቤተክርስቲያን ያለችውን ሁሉ እንደሚያደርግ በመጠቆም አሳቡን ጨረሰ። የቤተክርስቲያን መሪው ግን "ቤተክርስቲያን ሰው ናት፤ ዛሬ የወሰነችውን ነገር ነገ ልታፈርስ ትችላለች። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ካልሰማህ የቤተክርስቲያንን አሳብ መከተል ትክክል አይደለም" አለው። ይህ አባባል ለወርቅነህ እጅግ አስቸጋሪ መልስ ነበር።

በእርግጥ የቤተክርስቲያን መሪዎች ያለእግዚአብሔር ምሪት ውሳኔዎችን የሚወስኑ ከሆኑ ውሳኔዎቹ የሰዎች ስለሆኑ ሰዎቹ ዛሬ የወሰኑትን ነገ ሊሽሩት ይችላሉ። ወርቅነህም የሰውን ውሳኔ ከተከተለ የእግዚአብሔርን አሳብ ሳይፈጽም ይቀራል።

በሌላ በኩል ደግሞ የቤተክርስቲያን መሪዎችን ያስቀመጠው እግዚአብሔር ስለሆነ ምንም ቢሆን ለእነርሱ መታዘዝ አለበት የሚል አሳብ መከተል ይቻላል። ወርቅነህ ያሰበው ምናልባት ይህ የቤተክርስቲያን መሪ ውሳኔዎች እንዴት እንደሚወሰኑ ስለሚያውቅ ስለወርቅነህ የተወሰነው ውሳኔ የሰው ውሳኔ እንደሆነ ተናግሮ ይሆናል። ይህ ካልሆነ ደግሞ አባባሉ ወርቅነህ ለቤተክርስቲያን መሪዎች ውሳኔ ምን ያህል እንደሚታዘዝ የልቡን ለማወቅ የቀረበ መስቀለኛ አሳብ ይመስላል። ምንም ቢሆን ወርቅነህ ግልጽ የሆነ የእግዚአብሔር ምሪት ካላገኘ በስተቀር ለቤተክርስቲያን መታዘዝ ለክፉ አሳልፎ እንደማይሰጥ የምን ስለነበር ቤተክርስቲያንን ታዞ ማገልገልና ፍሬ ማፍራት የጀመረበትን ሥፍራ ለቆ ወደ ከተማ ሄደ። አንተ ወርቅነህን ብትሆን ምን ዓይነት ውሳኔ ትወስን ነበር?

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ለሰዎች ተገልጦ ለአገልግሎት ሲጠራቸው ሰዎች የራሳቸውንና አካባቢያዊ ሁኔታዎቻቸውን በመመልከት ይህ ሊሆን አይችልም በማለት በእርግጥ ጥሪው ከእግዚአብሔር መሆኑን ይጠራጠራሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ሊሆን የሚችለው ጌዴዎን ነው። እግዚአብሔር ሲያናግረው "በአንተ ፊት ሞገስ ካገኘሁ የምትናገረኝም አንተ እንደሆንህ ምልክት አሳየኝ" (መሳ6፡17) በማለት ጠየቀው። ጌዴዎን ለምን እግዚአብሔርን በመጠራጠር ምልክት ጠየቀው? ብሎ መጠየቅ ተገቢ ነው። የራስን ደካማ ጎን ብቻ አትልቶ በማየቱ ጌዴዎን ስለራሱ ያለው አለመካከት የእግዚአብሔርን ጥሪ እንዳይቀበል እንቅፋት ሆኖበታል። ወገኑ የተጠቃ በአባቱ ቤት ደግሞ የሁሉ ታናሽ ስለነበር እግዚአብሔር ይህን ሁሉ እያወቀ የጠራው ስለመሆኑ እርግጠኛ መሆን ነበረበት። ጌዴዎን እርግጠኛ ለመሆን ምልክት ሲጠይቅ እግዚአብሔር አልተቆጣውም ነበር። ነገር ግን ጌዴዎን የጠየቀውን ምልክት አሳየው። ከዚያም ጌዴዎን እርሱን የጠራው በእርግጥ እግዚአብሔር መሆኑን አወቀ።

ዛሬም እግዚአብሔር ሲጠራቸው ሰዎች የጠራቸው በእርግጥ እግዚአብሔር መሆኑን ለማረጋገጥ እግዚአብሔር ማስረጃ እንዲሰጣቸው መጠየቁ መልካም ነው። እግዚአብሔር ከጠራ ለሚጠራቸው ሰዎች በትክክል እንደጠራቸው ያረጋግጥላቸዋል። በእግዚአብሔር ለመጠራታቸው እርግጠኛ ሳይሆኑ ለአገልግሎት መውጣት ብድራት የሌለው ዋጋ ያስከፍላል። ሁለት ጊዜ ለመኖር ዕድል በማይኖረን አንዲት ሕይወት እግዚአብሔር እኛን ባለፈለገበት ሁኔታ ውስጥ ራሳችንን አስገብተን ብንጨርሳት መጨረሻው ፍሬ የሌለው ጸጸት ብቻ ይሆናል። ስለዚህ በትዕግስት ጥሪን አረጋግጦ መውጣት አማራጭ የለውም። እግዚአብሔር ከጠራን ደግሞ ጥሪውን ያረጋግጥልናል። የእኛ ድርሻ እርሱ እስኪያረጋግጥ መታገስ ነው። ከዚያም ጌታ ለእያንዳንዳችን ሊገባን በሚችል መንገድ ያረጋግጥልናል። በእግዚአብሔር ተጠርተን ስለመላካችን

ከእርሱ ዘንድ የማረጋገጫ ደብዳቤ ከሌለን የክርስቶስ አካል እኛን ተቀብላ ለማስተናገድ ግዳጅ የለባትም። ስለዚህ ደብዳቤው እስኪሰጠን በጸሎት እየተዘጋጀን እንጠብቅ።

በእግዚአብሔር እንደተጠሩ ለሌሎች ማካፈል

ሰዎች የእግዚአብሔር ጥሪ ሲመጣላቸው ከእግዚአብሔር ጋር በዚህ ሁኔታ መገናኘትን ከዚህ በፊት ተለማምደው ስለማያውቁ ግራ ይገባቸዋል። ስለዚህ በዚህ አዲስ ልምምድ ውስጥ ሲገቡ የሚረዷቸው ሌሎች ሰዎች ያስፈልጓቸዋል። እነዚህ ሰዎች መልካምና የበሰለ መንፈሳዊ ልምምድ ያላቸው፣ ስለመንፈሳዊ ሕይወታቸው የተመሰከረላቸውና በቤተክርስቲያን የታወቁ ሰዎች ሊሆኑ ይገባቸዋል።

ሙሴ በእግዚአብሔር ፊት ሲቀርብ እርሱ ማድረግ የሚገባውን ነገሮች ያስረዳው እግዚአብሔር ራሱ ነበር። እግዚአብሔር ሕዝቡን ከእግሩ እንዲያወልቅ ነገረው። ሳሙኤልን ስንመለከት ደግሞ የእግዚአብሔርን ድምጽ ሰምቶ ስለማያውቅ
ዔሊ የጠራው መስሎት ወደ ዔሊ እንደተመላለሰ እናያለን። ሳሙኤል በእግዚአብሔር ቤት ቢያገለግልም እስከዚህ ቀን ድረስ እግዚአብሔርን በዚህ ልዩ በሆነ ሁኔታ ተገናኝቶ አያውቅም። ካህኑ ዔሊ በመጀመሪያ ግራ ቢገባውም በመጨረሻ እግዚአብሔር እንደጠራው አስተዋለና ሳሙኤልን *"ሂደህ ተኛ ቢጠራህም አቤቱ ባሪያህ ይሰማልና ተናገር በለው"* (1ሳሙ3:10) በማለት መከረው። ከዚያም ሳሙኤል ከእግዚአብሔር ጋር ተገቢውን ግንኙነት ማድረግ ቻለ። ለሐዋርያው ጳውሎስም ጥሪ ሲመጣለት አዲሱን ልምምድ በማስረዳት ፈር ያስያዘው ሐናንያ የተባለ ሰው ነበር (የሐዋ9:17)።

ሰዎች በአንድ ልዩ ሁኔታ ወይም ከተለማመዱት ልምምድ ለየት ባለ መልኩ የእግዚአብሔር መልዕክት ሲመጣላቸውና በተለይም ለአገልግሎት እንደጠራቸው ካስተዋሉ በኋላ ከመውጣታቸው በፊት የበሰሉ መንፈሳዊ ሰዎችን ማማከር እጅግ ይጠቅማል። እነዚህ የበሰሉ ሰዎች ተጠራን የሚሉት ሰዎች በተለማመዱት አዲስ ልምምድ ውስጥ የእግዚአብሔር መልዕክት በእርግጥ ምን እንደሆነ እንዲመረምሩ ያግዙአቸዋል፤ ከእነርሱም ጋር በመጸለይ የእግዚአብሔር አሳብና ፈቃዱ በግልጽ እንዲታወቅ ይደግፉአቸዋል። አንዳንድ ጊዜ እነዚህ የበሰሉ ሰዎች የሚባሉቱ በልባችን ውስጥ የሞላውን አሳብ ሊያጨልሙ ይችላሉ። ይህም የእኛ መረዳት ትክክል ሳይሆን ቀርቶ እግዚአብሔር ሳይጣራን እንደጠራን በስህተት በማሰባችን ሊሆን ይችላል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በራሳቸው ሚዛን ብቻ የእኛን ልምምድ በመመዘን በራሳቸው እይታ ብቻ በማየት የእግዚአብሔር ጥሪ ኖሮን እንደሌለን ሊቆጥሩ ይችላሉ።

አዲስ ለተጠሩ ሰዎች ትልቁ ተግዳሮት እግዚአብሔር እንደጠራቸው በእርግጠኛነት ማወቅ ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር በግላቸው ተገናኝቶ ከጠራቸው በኋላ እግዚአብሔር እንደጠራቸውና ጥሪያቸው ትክክለኛ ጥሪ እንደሆነ ለሌሎች በተለይም ለቤተክርስቲያን መሪዎች መናገርና ማሳመኑ ላይ ነው። መሪዎቹ እግዚአብሔር ለአንተ ከተናገረ

ለእኛም ይነገረን ይላሉ። በእርግጥ እግዚአብሔር አገልጋዮችን ከጠራ በኋላ እርሱ እንደጠራቸው ለሚያሰማሩ ክፍሎች መናገር ይችላል። እነዚያ መሪዎች የእግዚአብሔርን አሳብና ፈቃድ ለማወቅ ክፍት ልቦናና ትጋት ካላቸው እግዚአብሔር ላስቀመጣቸው መሪዎች ማድረግ የሚገባቸውን ነገር የማይናገር አምላክ አይደለም። ችግሩ እነዚያ መሪዎች በእግዚአብሔር ያልተሾሙና የእግዚአብሔርን አሳብ ለማወቅ ልብ ከሌላቸው ነው። ይህ ትልቅ ተግዳሮት ነው።

እግዚአብሔር ከተገለጠለት በኋላ ሙሴ ለእግዚአብሔር ጥሪ እምቢ ለማለት ካቀረባቸው ምክንያቶች አንዱ ይህ ነበር። *"እነሆ አያምኑኝም ቃሌንም አይሰሙም እግዚአብሔር ከቶ አልተገለጠልህም ይሉኛል"* (ዘጸ4፡1) በማለት ተሟገተ። ሙሴ የተሰጠውን ተልዕኮ ላለመቀበል እንደምክንያት ቢያቀርብም አሳቡ በእርግጥ ሊገጥም የሚችል ጉዳይ ነው። ሕዝቡን ነጻ ለማውጣት ከመነሳቱ በፊት ሕዝቡ እግዚአብሔር ጠርቶ የላከልን አገልጋያችን ነው ብሎ መቀበል ነበረበት። እግዚአብሔርም የሙሴ ጥያቄና ፍርሃት ትክክል እንደሆነ ስላወቀ ሙሴ ከእግዚአብሔር ስለመላኩ የሚያሳይ ምልክት ሰጠው። ይህ ምልክት በእግዚአብሔር ኃይል ተዓምር የማድረግ ሥልጣን ነበር።

እግዚአብሔር ለሕዝቡ መሪ እንደላከላቸው አልተናገረም። ነገር ግን ለሙሴ አፍ እንደሚሆንለት ለተናገረው ለአሮን ተገለጠና ወደ ምድረ በዳ ሄዶ ከሙሴ ጋር እንዲገናኝ አዘዘው። ይህ ለሙሴ አንድ ጥሩ መንገድ ነው። ሙሴና አሮን ከተለያዩ አርባ ዓመታት አስቆጥረዋል። በምድረ በዳ ለሙሴ የተገለጠው እግዚአብሔር በጊዜው በግብጽ ምድር ለነበረው ለአሮን ተገልጦ ለሙሴ ተልዕኮ መሳካት ሁኔታዎችን ማመቻቸቱ፤ እግዚአብሔር የበላይ መሪ መሆኑን ከማሳየቱም በላይ ለሙሴም መላክ ተጨባጭ ማረጋገጫ ነው። ሙሴ አሮንን ከጎኑ ካደረገ በኋላ የሚቀጥለው እርምጃ ለእስራኤል ሕዝብ ሽማግሌዎች ስለጥሪውና ተልዕኮው ማስረዳት ነበር።

በዚህ ጊዜ ስለሙሴ ጥሪና ተልዕኮ የተናገረው አፍ እንዲሆንለት በእግዚአብሔር የተመረጠው ወንድሙ አሮን ነበር። ከዚያም እግዚአብሔር ምልክት አድርጎ የሰጠውን ተአምራት በሕዝቡ ፊት አደረገ። ሕዝቡም ቃሉን ከሰሙና ተአምራቱን ካዩ በኋላ ሙሴ በእርግጥ በእግዚአብሔር ተጠርቶ ሕዝቡን ከባርነት ሥር ለማውጣት እንደተላከ አመኑ። እግዚአብሔርም ስላሰባቸውና ነጻ አውጪ ስለላከላቸው አመሰገኑ (ዘጸ4፡27-31)።

ዳዊት ለመሪነት ሲቀባ "በወንድሞቹ መካከል" ነበር። ጥሪው የመጣው ምስክሮች ባሉበት ሁኔታ ውስጥ ነበር። ዳዊት ለመሪነት በነቢዩ ሳሙኤል ሲቀባ በጊዜውና በቦታው የነበሩት ምስክሮች በቂ ነበሩ። ዳዊትን በሳውል አጠገብ ያየ ሰው ከንጉሡ አገልጋዮች እንደ አንዱ ይቆጥረው ይሆናል። ነገር ግን ዳዊት ንጉሥ ለመሆን ተራውን የሚጠብቅ የተቀባ ሰው ነበር (1ሳሙ.16፡13)።

ሐዋርያው ጳውሎስም በዚህ ዓይነት ልምምድ ውስጥ አልፏል። ጌታ ኢየሱስ ከጳውሎስ ጋር መገናኘቱን ሐናንያ ለሚባል ደቀመዝሙር ነገረው። ሐናንያ ጳውሎስን ለመቀበል የተዘጋጀ ልብ ባይኖረውም ጌታ

ጳውሎስን እንደለወጠውና ማድረግ የሚገባውን ነገር የሚነግረውን ሰው እየጠበቀ እንደሆነ ሲያስረዳው ወደ ጳውሎስ ሄደ። ጳውሎስንና ሐናንያን ያገናኘው ጌታ ኢየሱስ ነበር (የሐዋ.9:10-19)። እግዚአብሔር አንድን ሰው ሲጠራ ስለመጠራቱ ለሌሎች ሰዎች ያሳውቃል። እግዚአብሔር ራሱ የጠራውን ሰው ለሌሎች ያስተዋውቃል። በዚህ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ስለአንድ ሰው መጠራት የሰሙ ሰዎች አሳቡ ቶሎ ሲገባቸው ከእግዚአብሔር በቀጥታ መልዕክቱን ያልሰሙ ሰዎች ይህን ሰው መቀበል ይከብዳቸዋል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር አንድን ሰው መጥራቱን የሚናገረው በቤተክርስቲያን ውስጥ ለታወቀ ሰው ላይሆን ይችላል። ይህ ደግሞ በራሱ ሌላ ችግር ነው። በዚህ የሽግግር ወቅት የተጠሩትን ሰዎች መርዳት የሚችሉ ሰዎችን ለማሳደግና ለመርዳት ዝንባሌ ያላቸው ምዕመናን ናቸው። ለጳውሎስ በርናባስ ከፍተኛ እገዛ አደረገለት። ለነባር አገልጋዮች እርሱን ለማስተዋወቅ ከፍተኛ ጥረት አድርጓል። ምናልባት በርናባስን ባያገኝ ኖሮ ጳውሎስ በጣም ይቸገር ነበር ማለት ይቻላል።

በቤተክርስቲያን አካባቢ ከሚደረገው ሁኔታ ሲታይ ተጠራን ብለው የሚናገሩ ሰዎች በቤተክርስቲያን ውስጥ ጉድ ጉድ የሚሉና መልካም ሕይወት እንዳላቸው የተመሰከረላቸው ሰዎች ከሆኑ ጥሪያቸውን መቀበል አስቸጋሪ ሲሆን አይታይም። ነገር ግን እግዚአብሔር ጠራን የሚሉ ሰዎች ልታይ ልታይ ባዮች ካልሆኑ እና ጠንካራ ወይም ኃይለኛ ስብዕና ያላቸው ሰዎች ማለትም ለተረዱት እውነት የሚቆሙ ዓይነት ሰዎች ከሆኑ የቤተክርስቲያን መሪዎች ጥሪያቸውን ለመቀበል ይቸገራሉ። "እስቲ እግዚአብሔር እንደተናገረህ ለእኛም ይናገረን" እያሉ ሳይቀበሉት ዓመታት ያስቆጥራሉ። እንዲህ ዓይነት ሰዎች ተስፋ ቆርጠው ይተዋሉ ወይም ደግሞ ቤተክርስቲያናቸውን ትተው ወደሌላ ይሄዳሉ። አንዳንዶች ደግሞ በመጽም ያስነሳሉ።

እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ ነገር ሁሉ ግልጽ ሆኖ እንደሚታይ መገመት አስቸጋሪ ይሆናል። አንድ ሰው እግዚአብሔር ሲጠራው የጥሪውን ዓይነት ማወቅ አለበት ሲባል በተለይ በመጀመሪያ ጊዜ የጥሪው ዓይነት ኩልል ብሎ ይታያል ማለት አይደለም። በዚህ ጊዜ ተጠርተናል የሚሉ ሰዎች እግዚአብሔር በከፈተላቸው መስክ ላይ ሆነው እግዚአብሔር የሰጣቸውን የአገልግሎት ጸጋ መፈተሽ ይችላሉ። እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጸጋ እየፈተሹ የበለጠ ፍሬ የሚያፈሩበትን አገልግሎት ለይተው ማወቅ አጭር ወይም ረጅም ጊዜ ሊወስድ ይችላል። አንዳንድ ቤተክርስቲያናት የአገልግሎት ዓይነት በልምምድ ሳይፈተሽ በመጀመሪያ ጥሪ ብቻ አይታወቅም የሚለውን ከመጠን በላይ በማጥበቅ ጥሪ አለን የሚሉትን ሰዎች ሁሉ በአንድ ቋቦ ውስጥ እንዲያልፉ ያደርጋሉ። እያንዳንዱ የአገልግሎት ዓይነቶች መለያ እርምጃዎች ውስጥ ሳያልፉ እግዚአብሔር ለጠራቸው ዓላማ መሰማራት አይችሉም።

እንግዲህ አንድ ሰው ለአገልግሎት በእግዚአብሔር ስለመጠራቱ ጥሩ የመለያ ምልክት የሚሆኑ የሰውየው ከእግዚአብሔር ጋር ተገናኝቶ የእግዚአብሔርን ባህርያትና እርሱን በመፍራት ማክበር፣ በራስ ችሎታ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ለመቆጣት ብቃት እንደሌለው መገንዘብ፣

የእግዚአብሔርን አብሮ መገኘት የተስፋ ቃል ወይም ማረጋገጫ ማግኘት እና ስለተጠራበት አገልግሎት ግልጽ ራእይ መቀበል ናቸው።

አንድ ሰው የአገልግሎት ጥሪው በእርግጥ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ከተረዳ ምን ያህል ጊዜ ቆይቶ ለአገልግሎት መሰማራት አለበት? በጥሪና በስምሪት መካከል ምን ያህል ጊዜ መቆየት ይቻላል? ከጥሪ በኋላ ለአገልግሎት ጊዜ ወስዶ መዘጋጀት አስፈላጊ ነውን? ዝግጅት ካስፈለገ ምን መምሰል አለበት? አንድ ሰው ዕድሜ ልኩን ለማገልገል ለተጠራበት አገልግሎት ምን ያህል መዘጋጀት አለበት? የሚሉ ጥያቄዎች ደግሞ በሚቀጥለው ምዕራፍ መልስ ያገኛሉ።

ጥያቄዎች

1. የእግዚአብሔር ጥሪ ትክክለኛነት የሚታወቀው እንዴት ነው? አንድ ሰው ጥሪው በእርግጥ ከእግዚአብሔር ስለመሆኑ ምን ተጨባጭ ማስረጃዎች አሉት?

2. አንድ ሰው እግዚአብሔር የሰጠውን የአገልግሎት ሸክምና የራሱን ስሜት እንዴት መለየት ይችላል?

3. አንድ ሰው በእግዚአብሔር መጠራቱን ቢያውቅና ቤተክርስቲያን ግን በአገልግሎት ለማሰማራት ፈቃደኛ ባትሆን ያ ሰው ምን ማድረግ አለበት ብለህ ታስባለህ? ለምን?

4. ዛሬ ቤተክርስቲያን የምትጠቀምባቸው የአገልግሎት ጥሪ ማረጋገጫ መንገዶች ምን ያህል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ናቸው? ምንስ መደረግ አለበት ትላለህ?

5. የአንተ የአገልግሎት ጥሪ ከእግዚአብሔር ስለመሆኑ ምን ተጨባጭ ማስረጃዎች አሉህ?